

CICIBAN

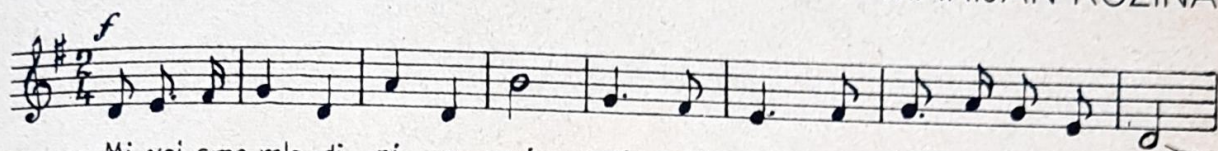
1964/65

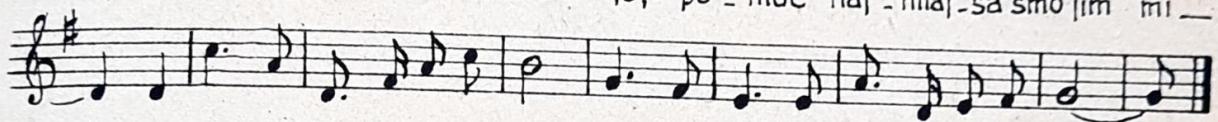
MLADI PIONIRJI

KORAKOMA

MARIJAN KOZINA

1. Mi vsi smo mla - di pi - o - ni - rji, mi cve - t slo - venske smo zem - lje -
2. Se - daj so pu - ške nam le - se - ne, za boj pre - šib - ka nam je pest -
3. Zdaj se bo - ri - jo nam o - če - tje, po - moč naj - mlaj - ša smo jim mi -

1. —, smo no - ve do - be in - že - nir - ji, živ - lje - nje ustvarjamo za vse —.
2. —, ko zra - se - mo ne bo več voj - ne, pro - sto pri - vri, skamo do mest —.
3. —. Na de - lo, mla - di pi - o - nir - ji, za svo - bo - do, za lep - še dni —.

STRIČEK MARJAN

Tako so klicali pionirji partizanskega skladatelja MARJANA KOZINO. Zakaj so bili z njim tako domači? Vselej je bil prijazen in nasmejan. Tudi v najtežjih urah. Če je le imel kaj dobrega za pod zob, jim je razdelil. Vsakemu enako, četudi je bil le en sam grižljaj suhega kruha.

Ker je majhne postave, mu je prevelika partizanska suknja kar opletala okrog drobnega telesa. Rokavi so mu segali skoraj do prstov in prav ti preohlapni rokavi so bili za semiške pionirje najbolj privlačni. Kadar so hoteli novo pesmico, so ga pocukali za rokav in prosili: »Striček Marjan, napiši tudi kaj za nas!« Če je bil le pri volji, jim je iz srca rad ustregel. Tako je leta 1944 nastala tudi ta-le prikupna pesmica.

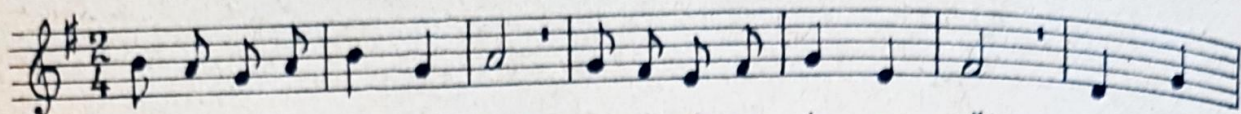
Bi radi tudi vi pocukali »strička Marjana«? Spomnite se nanj in mu pišite na naslov: Marjan Kozina, skladatelj, Ljubljana, Groharjeva 11.

ČRIČEK POJE

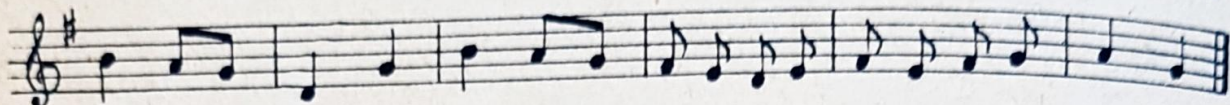
VESELO

MANKO GOLAR

MAKSO PIRNIK

1. Čri-ček po-je: čri, čri, čri, po-je dneve in no-či, po-je,
2. Čri-ček po-je: čri, čri, čri, tr-tespanja pre-bu-dí, pre-bu-
3. Čri-ček po-je: čri, čri, čri, se je-se-ni ve-se-li, se s klo-

1. po-je ne-pre-sta-no, po-je, po-je že od ju-tra ra-no,
2. di vse ro-dne braj-de, prebu-di v do-li-ni aj-de, aj-de,
3. pot-ci po-go-va-rija, ko zla-ti ga mla-da, mla-da za-rija.

MAKSO PIRNIK

POTUJOČI PARTIZANSKI PEVOVODJA

Zakaj potujoči? Ker je bil vedno zdoma. Če si ga hotel najti, si moral pretakniti skoraj polovico belokranjskih vasi. Če pa si le imel to srečo, da si ga našel pri pevski vaji ali pa spotoma, ko je meril korake v drugo vas, se je branil dolgega razgovora. »Toliko č dela imam, ne utegnem,« je dejal vselej, kadar si drezal vanj, da bi zvedel, kako pojo belokranjski pionirji. Potem pa se je le omečil in povedal, da so pridni, zvesti in dobri pevci. Tudi dobri stražarji so, je rekel. Stražarji, zakaj pa stražarji? Kaj pa ima petje opraviti s stražo? Pa se je nasmehnil in dejal: »Ne pozabite, da je vojna in da lahko vsak čas sovražnik pridere v vas. Ker pa so očetje zvečine v partizanih, smo razpostavili pionirske straže. Brez skrbi lahko pojemo, ker zaupamo pionirjem.«

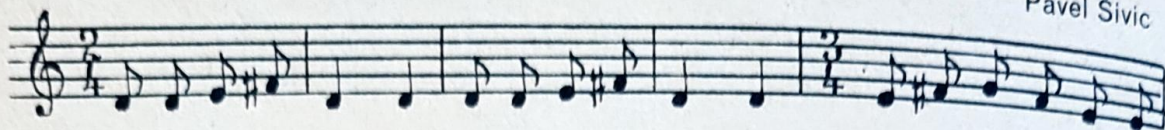
Makso Pirnik pa ni bil samo neutruden pevovodja. V partizanih je tudi skladal in tiskal skladbe, ki jih je bil ustvaril. Poznata ga skoraj vsa Bela krajina in Primorska, kjer je dočakal svobodo. »SMRT V BRDIH« je Pirnikova najlepša in najbolj znana partizanska pesem. Sklada pa še danes in pesmica o »ČRIČKU«, ki jo objavljamo, je kot nalašč za jesenske dni.

Janez Bitenc

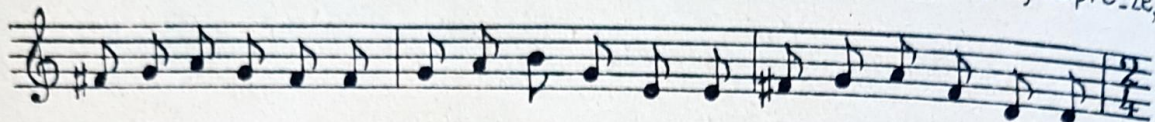
JOŽEK IMA HIŠKO

Šaljiva

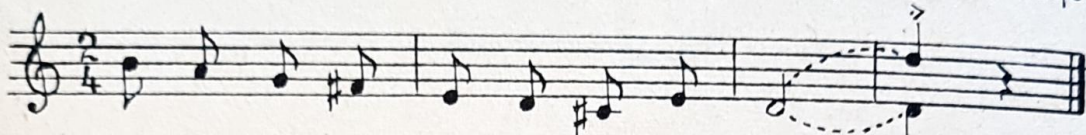
Pavel Šivic

1. Jožek i - ma hi - ško vnji pa de - klo mi - ško,
 2. Hi - ša o - ken ni - ma vze - la jih je zi - ma,
 3. Smeje - jo se sra - ke, Jožek zre v o - bla - ke,
- v hlevu polžka ur - na
vra - ta z bu - rjo kraško
polžka v plug zapre - že,

1. in na straži murna, ču - ri, mu - ri, ču - ri, hi - ša je brez du - ri,
2. so od - šla na la - ško: ve - ter gre čez le - he, hi - ša je brez stre - he,
3. z bilči - co ju zve - že, ž njima gre na po - lje in je do - bre vo - lje,

1. hi - ša je brez du - ri, je brez du - ri.
2. hi - ša je brez stre - he, je brez stre - he.
3. in je do - bre vo - lje, do - bre vo - lje.

NEPOZABNI DOŽIVLJAJ

JANEZ BITENC

Bilo je v zgodnji spomladi leta 1945 na osvobojenem ozemlju, v Črnomlju. Tam so imeli majhno radijsko postajo. V sobi, ki so jo za silo preuredili v studio, so pred mikrofonom poročali o zmagah partizanskih brigad in o junaštvih partizanskih borcev. Imeli pa so tudi glasbene oddaje. V partizanih je bilo veliko slovenskih skladateljev, umetnikov, pevskih zborov in drugih izvajalcev. Tudi pionirji so večkrat sodelovali v radijskih oddajah. In tako se je zgodilo, da je pionirček z rdečo ruto in titovko prav potihoma odprl vrata studia, kjer se je pripravljala za nastop skladatelj PAVEL ŠIVIC. Pionir je brez besed, kot prikovan obstal v studiu. Strmel je v skladatelja, ki je igral klavir. Kaj takšnega najbrž še nikoli ni videl in še nikdar slišal tako lepe glasbe. Ko ni mogel več skriti svojega začudenja, je vzkliknil: »Joj, kako lepo igrate!« Pavel Šivic, ki ni vedel, da stoji v studiu pionir in ga posluša, se je obrnil in zagledal našega fanta. »Zaigrajte še kaj!« ga je potem korajžno prosil pionir in skladatelj mu je iz srca rad ustregel.

Kmalu bo dvajset let od tega dogodka, skladatelju Pavlu Šivicu pa je še vedno tako ljub in živ, da se še danes z veseljem spominja nanj.

HARMONIKAR JANEZ

JANEZ BITENC

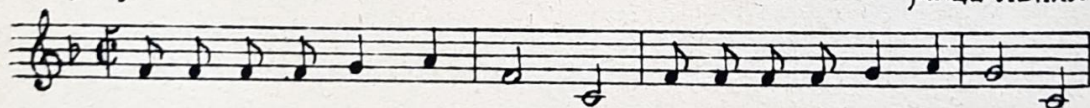
so v partizanih klicali skladatelja Janeza Kuharja, ki se nikdar ni mogel ločiti od svoje harmonike. Z njo je pripravil veliko nepozabnih uric svojim tovarišem-partizanom. Kadar je bilo treba, jih je hrabil s strumnimi koračnicami, v zatišju pa jih je razveseljeval s poskočnimi melodijami. Tudi cicibanom in pionirjem je igral. Brez harmonike najbrž ne bi ustvaril toliko pesmi, kot jih poznamo. Kadar so bili v zadregi za novo pesem, so se zatekli k njemu. Vedeli so, da ima rad otroke in da jim, če le more, ustreže. Le redkokdo je med vami, ki vsaj po imenu ne pozna priljubljenega skladatelja. Skoraj ni dneva, da ne bi slišali po radiu: »Poslušajte otroški pevski zbor RTV Ljubljana, ki ga vodi dirigent Janez Kuhar«. Da boste bolj veselo praznovali pusta, vam je »harmonikar Janez« uglasbil tole pesmico:

PUSTNA

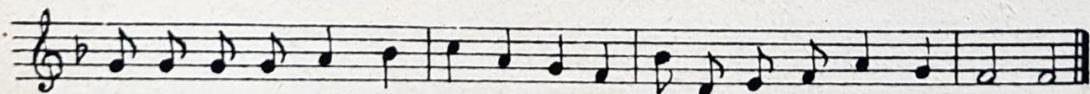
(≈ DANILO GORINŠEK)

šaljivo

JANEZ KUCHAR

1. Danes bo - mo kro - fe cvr - li, kakšno smešno še ra - zdr - li,
2. Zmasko si o - braz za - kri - li, vsvet se še - me za - po - di - li,

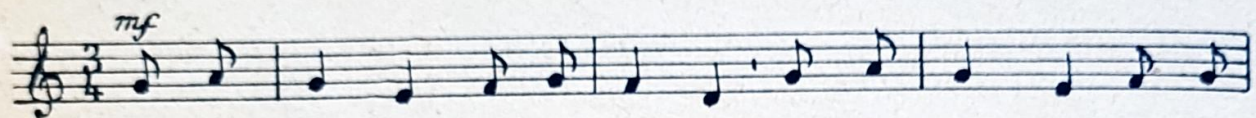

1. ha - ljo bo - mo pi - sa - no na - dja - li in skragulčki po - cin - glja - li.
2. Ža - lost vso naj no - ri šment pohrusta, danes šli se bo - mo pu - sta.

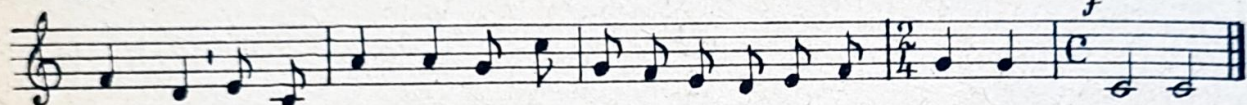
TOVARIŠ TITO

VELIČASTNO

KAREL PAHOR

1. kar bi - lo je pod pe - pe - lom v na - ših sr - cih pla - ho
2. Spe - ljal ra - zne je po - to - ke v e - no stru - go zma - go -
3. Pre - se - jal je na - šo mo - ko skoz re - še - to in skoz

1. skri - to, v kres mo - go - čen je za - ne - hil naš to - va - riš Ti - to, Ti - to!
2. vi - to in u - šva - ril sil - no re - ko naš to - va - riš Ti - to, Ti - to!
3. si - to, kru - ha no - ve - ga nam me - si naš to - va - riš Ti - to, Ti - to!

KAREL PAHOR

skladatelj, ki je uglasbil največ partizanskih pesmi

Bil je borec v brigadah, zato je spoznal, kako radi pojo partizani. Peli so, ko so hiteli v borbo, peli so, ko so se kot zmagovalci vračali iz bojev. Ni pa bil preveč zadovoljen, ker je venomer poslušal ene in iste pesmi. Zato je začel skladati. To delo pa v partizanih ni bilo posebno prijetno. Pri roki ni imel nobenega glasbila, ki je skladatelju tako potrebno pri njegovem delu. Včasih še svinčnika ni imel, niti notnega papirja. Glasbena delavnica partizanskih skladateljev je bil največkrat gozd. Na drevesih so prepevali ptički, skladatelj pa je sedel na štoru in pisal. Brž ko je bila pesem gotova, so jo že razgrabili partizani. Prepevali so jo že isti dan, ko je bila ustvarjena. Najbolj znana in priljubljena Pahorjeva partizanska pesem je »NA JURIŠ«. Pa tudi na otroke skladatelj ni pozabil. Ustvaril je več pesmi, ki so jih pionirji prepevali na osvobojenem ozemlju. Posebno radi so imeli to-le, ki poje o tovarišu Titu.

Janez Bitenc

DIRIGENT CIRIL CVETKO

JANEZ BITENC

Dirigent? Veste, otroci, kaj dela ta mož? Ne? Potem vam moram povedati. Dirigent je glasbenik posebne vrste. Stoji pred zborom ali pred orkestrom. Pa ne stoji negibno kot npr. kos lesa. Maha z rokama, suče z glavo, vrti telo. Na prvi pogled je videti, kakor bi se močno kregal. Pa se ne. S takšnimi kretnjami pripoveduje, kdaj morajo pevci ali orkestraši začeti, kdaj končati, kdaj igrati hitro, počasi pa spet tiho in glasno. Dirigent torej vodi različne glasbene skupine. Tudi Ciril Cvetko je dirigent. Vas zanima, kako je začel z dirigiranjem? Nekoč, bilo je v Mariboru, je zbolel njegov profesor glasbe in zborovodja prav na dan koncerta. Koncert mladinskega pevskega zbora bi bili morali odpovedati, če ne bi pred pevce stopil Ciril in vodil zbor. Šlo je kot po maslu in ko so končali, so poslušalci navdušeno ploskali mlademu dirigentu. To je bil torej začetek. Resda skromen, toda za mladega fanta tako spodbuden, da se je kasneje ves posvetil glasbi.

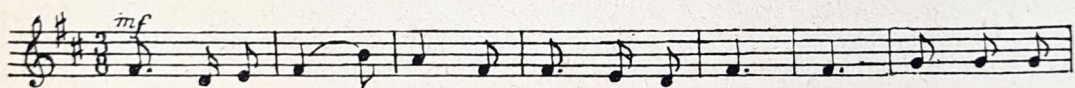
Tudi v partizanih je vadil in vodil zbore. Vsi pravijo, da je bil strog, nepopustljiv in vztrajen. Pa tudi hraber. Ko je nekoč imel pevske vaje v Gradcu, v Beli krajini, je vse naokrog pokalo. »Ustaši, ustaši!« so preplašeno zavpili pevci, Ciril Cvetko pa je mirno sedel za klavirjem in dejal: »No fantje, to pesem se bomo pa ja naučili do konca!«

Ker bo vsak čas pomlad, smo iz Cvetkove partizanske glasbene torbe izbrskali to-le ljubko pesmico, ki jo je skladatelj ustvaril v partizanih:

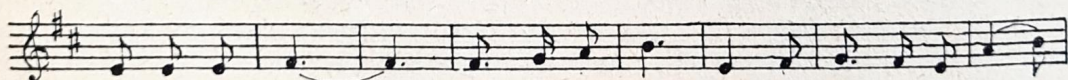
POMLADNA

VESELO

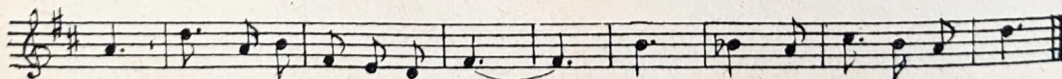
CIRIL CVETKO

1. Pri - ček že zju - traj ve - se - lo pre - pe - va, ščin - ka - vec,
2. Ko bo svo - bo - da pri nas za - si - ja - la, ko bo svo -

1. li - šček, str - nad _____, zgo - daj skoz o - kno knam pe - sem od - me -
2. bo - den, naš rod _____, ta - krat se ra - dost bo knam pri - sme - ja -

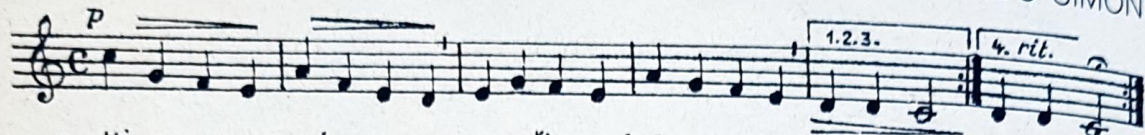
1. va, pri - šla je, pri - šla po - mlad _____, pri - šla je, pri - šla po - mlad.
2. la, ta - krat po - mlad bo pov - sod _____, ta - krat po - mlad bo pov - sod.

PUNČKA

SOSTENUTO

NEŽNO

RADO SIMONITI

1. Ni na, na, na, ni na, na, na, punčka mala bo za spala za tri dni.
2. Ker se ma, ma nje na zala do v ljubljanu odpe, lja, la za tri dni.
3. Ne bo je, dla, ne bo pi, la, ne bo mehkih rožic vi, la vse tri dni.
4. Vzibki maj, ce, ni bo sni, la, ko se ma, ma bo vr, ni, la

čez tri dni.

SKLADATELJ IZ GORIŠKIH BRD

Ste že slišali za Goriška Brda? Če bi radi vedeli, kje so, potem vzemite zemljevid, poiščite Gorico, pritisnite prst na Sočo in ga premikajte proti toku reke navzgor tako daleč, da pridete do Plav. Potem smuk na levo čez most in navkreber po vijugasti cesti, ki vas popelje v Goriška Brda, v vasico Fojana. To je rojstna vas skladatelja in dirigenta Rada Simonitija. Že kot otrok je vzljudil glasbo in jo zvesto gojil, čeprav v zelo zelo težkih pogojih. Bil je marljiv in vztrajen. Zato je tudi uspel, četudi si je moral sam težko služiti kruh. Za majhen denar je delal čez dan na cesti, zvečer pa je študiral. Tako se je preživel. Ker je na lastni koži občutil, kako hudo in bridko je bilo življenje, je odšel v partizane. Veroval je v boljše življenje in se zanj tudi boril. Pa ne samo s puško. V partizanih je skladal in dirigiral. Izpod njegovih marljivih rok so izšle številne pesmi, ki so jih prepevali borci na mitingih. Rado Simoniti pa je bil tudi vodja in dirigent slovitega partizanskega pevskega zbora »Srečko Kosovel«. S tem zborom je že med vojno prepotoval dobršen del Jugoslavije, po vojni pa je borbeno pesem prenesel tudi čez meje, v številne evropske države:

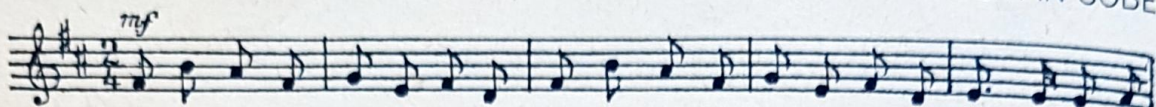
Ta-le naš kratek opis skladateljevega dela pa nikakor ne bi bil popoln, če ne bi povedali, da Rado Simoniti z velikim veseljem piše tudi za otroke in mladino. Kako zna prisluhniti otroku in njegovim pevskim željam, boste spoznali v pesmici, ki vam jo objavljamo.

JANEZ BITENC

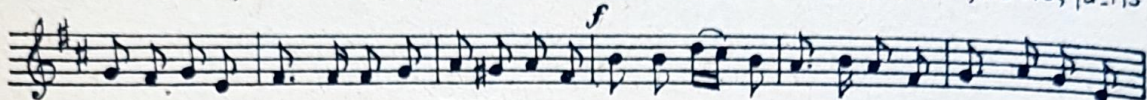
PIONIRSKO KOLO

ŽIVAHNO

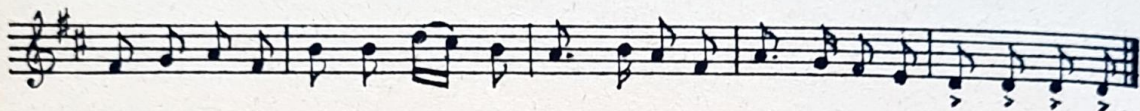
RADOVAN GOBEC

1. Ti-ne, To-ne, Ju-rij, Me-ta, pi-o-nir-ska to bo če-ta, in to-va-ri-
2. Ti-ne, ti boš zdaj naš To-ne in u-prav-ljal boš ka-no-ne, To-ne, ti boš
3. Po-sto-jan-ke raz-po-di-mo in do-mo-ve si re-ši-mo. Ju-riš, ju-riš

1. Ši o-stali, ko-lo bo-mo za-i-grali.
2. zdaj naš Tine, v čes-to boš po-la-gal mi-ne, Ju-riš, ju-riš nad sovraga, ju-tri, bo že
3. nad sovraga, ju-tri bo že naša zmaga!

na-ša zmaga! Ju-riš, ju-riš nad so-vraga, ju-tri bo že na-ša zma-ga!

LEPO JE V NAŠI DOMOVINI BITI MLAD

je naslov ene izmed najbolj priljubljenih mladinskih pesmi skladatelja Radovana GOBCA. Kakor smo ugotovili tudi pri ostalih skladateljih, ki ste jih že spoznali, se je tudi Radovan Gobec že v otroških letih ogrel za glasbo. Njegovo prvo glasbilo pa ni bil klavir ali morda očetova violina. Sam si je bil izmislil prav posebno glasbilo, ki mu je prineslo veliko glasbenega užitka, mamici pa nič manj slabe volje.

Pa pogledjmo, kakšno je bilo to glasbilo. Vzel je nekaj kozarčkov, vanje pa vlil vodo. Toda ne v vsakega enako! V enega manj, v drugega več. Njegovo tanko uho je uglasilo te kozarčke v ubrano vrsto prijetnih, cingljajočih zvokov. Kako je bil vesel, ko je na te kozarčke zaigral prvo pesmico, si lahko mislite. Igral je tako, da je na kozarčke tolkel s palčko. Potem veste, da je bila mamica slabe volje, saj oškrbljeni kozarčki niso bili za drugega kot le še za sinkovo glasbeno igro.

Svojim prvim uspehom je pridajal nove in boljše. Postal je glasbenik, skladatelj in dirigent. Pot ga je pripeljala tudi med štajerske in savinjske partizane. Kadar je bilo zatišje, ko ni bilo hajk in borb, se je usedel na štor in ustvaril novo borbena pesem. Pa tudi na otroke ni pozabil. Med tistimi, ki jih je bil napisal za otroke, so to-le, z naslovom »PIONIRSKO KOLO«, še med narodnoosvobodilno vojno velikokrat peli pionirji iz Gornjega grada.

JANEZ BITENC

VIKTOR MIHELČIČ

JANEZ BITENC

Tudi Viktor Mihelčič, skladatelj pesmice o Tinčku-kurirčku, je bil partizan. Kot vsak od njih, je tudi on v gozdovih preživel vesele in žalostne trenutke. Prav rad se spominja tega-le, ki ga je doživel na spomlad leta 1944.

Brigada, v kateri je bil skladatelj, je bila tisti čas v majhni belokranjski vasi Podgrad, na obronku Gorjancev. Od Novega mesta sem je bilo skoraj vsako noč slišati streljanje. Partizani so počivali v skednjih, kjer so imeli kmetje spravljeno seno in žito.

Največkrat so borci spali na pol bede, saj so bili vsak čas pripravljeni, da zgrabijo za orožje, če bi sovražniku uspelo prebiti stražni obroč na Gorjancih. Pokalo je po navadi ves dan, tudi ponoči. Toda borci so bili pokanja tako navajeni, da se zanj še zmenili niso. Ta dan pa so bili še posebno utrujeni, zato so trdno spali. Nenadoma pa jih je iz trdnega spanca zdramil presunljiv krik: »Fantje, obkoljeni smo, jaz sem jo že skupil!« Partizani so v temi zgrabili za orožje. Kje je sovražnik? Pa so imeli srečo. Ni bilo niti Nemcev niti belogardistov. Ko je nekdo posvetil z leščerbo, so zagledali »sovražnika«, ki je prestrašen begal iz kota v kot. Bila je podgana, ki se je sestradena motala med borci in ugriznila v uho partizana. Ta pa je mislil, da ga je oplazila krogla.

»Sovražnika« so še nekaj časa lovili po skednju, pa jim je nepridiprav ušel. Partizani so potem plegli in zaspali za uro ali dve, kajti že se je začelo svitati in pred njimi je stal nov dan, z novimi doživljaji.

TINČEK — KURIRČEK

PO OBČUTKU

VIKTOR MIHELČIČ

JANEZ BITENC

Son _ ce za _ šlo je, če _ ta že spi, Tin _ čku - ku _ rir _ čku
v gozd se mu _ di. Sla _ be no _ vi - ce fan _ tom po _ ve:
„Nem _ ci so v va - si, brž na no _ ge!“ Bor _ ci na
ju _ riš, Nem _ ci pa v dir; če _ to je re _ šil Tin _ ček ku _ rir.